

De ijsbeer - *Ursus maritimus*

Je zou denken dat een ijsbeer helemaal wit is. Maar de haren in de vacht zijn niet wit, maar doorzichtig en hol. Het is waterafstotend en houdt de warmte van de zon vast. En wist je dat de huid van de ijsbeer zwart is? Net als de neus en de lippen... Verder heeft de ijsbeer een dikke onderhuidse vetlaag, waarmee hij warmte vasthoudt.

Ijsberen worden gemiddeld wel 2 a 3 meter lang, en de mannetjes kunnen tot zo'n 650 kilo zwaar worden en de vrouwtjes zo'n 500 kilo (als ze zwanger zijn). Ijsberen worden ongeveer 20 tot 30 jaar oud.

Ze hebben erg grote voetzolen, tot wel 30 cm in doorsnede, deze

zorgen ervoor dat ze hun gewicht verdelen over de sneeuw zodat ze minder wegzakken. En ze hebben vliezen tussen hun tenen, waardoor ze beter kunnen zwemmen. Hun achterpoten gebruiken ze als een soort roer om mee te sturen.

De paringstijd is van maart tot juni, met een piek in april. De dracht duurt 200 tot 250 dagen.

Er zijn meestal 2 jongen, die in december of januari in een sneeuwhol worden geboren. De jongen verlaten het hol voor het eerst in maart of april, als ze ongeveer drie maanden oud zijn. Ze wegen dan ongeveer negen tot elf kilogram. Alleen het vrouwtje zorgt voor het jong.

De ijsbeer leeft meestal alleen en is zowel overdag als 's nachts actief. Ook in de lange, donkere winter zijn ze actief. Alleen drachtige vrouwtjes houden dan een winterslaap.

De ijsbeer is een hele goede zwemmer die vele kilometers van de kust kan voorkomen. De naam *Ursus maritimus* betekent dan ook "zeebeer". Hij kan tot 72 seconden onder water blijven en in het water snelheden van drie tot vier kilometer per uur behalen.

Toch jaagt hij ook op land en is daar bijzonder snel. Ze kunnen tot twintig kilometer per dag afleggen, en trekken mee met de

grens van het pakijns, die zomers noordelijker ligt dan 's winters.

De ijsbeer komt in het gehele arctische (noordpool) gebied voor. Op Groenland komt de ijsbeer zowel op de oost- als op de westkust voor. Ook in het noorden van IJsland worden regelmatig verdwaalde ijsberen waargenomen. Het typische leefgebied voor de ijsbeer is het pakijns in de buurt van vast land. Ijsberen volgen vaak gedurende het jaar de ijsgrens, dit omdat hun belangrijkste voedsel, de zeehonden, zich op het ijs bevinden.

- Max

Referenties:

www.wikipedia.nl

www.digitalnature.org

Illustraties:

Mozambique, 2002; Zwitserland,

2008; Rusland, 2006;

Azerbeidzjan, 2007; Hongarije,

2009